

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/149/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119012932
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2119012932.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného M. N., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 13.9.2019 č. k. 3PP/76/2019-38, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.12.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného M. N., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2, § 68 ods. 5 Tr. zák. tak, že žiadosť odsúdeného M. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXXX/X, N., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, zo dňa 23.03.2010, sp. zn. 2T/22/2010, a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, zo dňa 08.08.2016, sp. zn. 0T/107/2016 zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie odôvodnil podaním zo dňa 01.10.2019. V písomných dôvodoch sťažnosti uvádza, že ak by odsadenému bol uložený nepodmiennečným trest odňatia slobody v zmysle § 68 ods. 2 Trestného zákona, tým, že tento by bol uložený na podklade napr. priestupku, tak v tomto prípade by skutočne odsúdený nemohol požiadať o podmiennečné prepustenie s poukazom na § 68 ods. 2 Trestného zákona, avšak odsúdený sa neosvedčil novým nepodmiennečným trestom odňatia slobody, teda má po sebe idúce dva nepodmiennečné trest odňatia slobody, čím splnil predpoklad vyjadrený v ustanovení § 66 ods. 3 Trestného zákona. Ďalej poukázal na uznesenie Okresného súdu Trnava sp. zn. 15PP/55/2016-25 zo dňa 11.01.2017, kde ešte nebolo v účinnosti § 66 ods. 3 Trestného zákona, pričom okresný súd Trnava poukázal na skutočnosť, že ak odsúdený vykonáva postupne uložené nepodmiennečné tresty odňatia slobody, pričom jedných z nich je nepodmiennečný trest odňatia slobody neosvedčenej podmienky, odsúdený spĺňa formálnu podmienku na možnosť byť podmiennečne prepustený. Súčasne poukázal i na zmenu právnej úpravy Trestného zákona a vypustením § 67 ods. 3 Trestného zákona, čím formálne získali možnosť byť podmiennečne prepustený osoby odsúdené na doživotie. Na základe vyššie uvedeného odsúdený navrhol, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby vo veci opäť konal a rozhodol alebo aby sťažnostný súd vyhovel jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie.

Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť

postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že u odsúdeného neboli splnené podmienky podmiennečného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 písm. a) v spojení s § 68 ods. 5 Trestného zákona. U odsúdeného nebola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - nevykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, nakoľko odsúdený nemôže byť opätovne podmiennečne prepustený v zmysle § 68 ods. 5 Tr. zák. z výkonu trestu odňatia slobody uloženého OS Bratislava IV sp. zn. 2T/22/2010 (už v minulosti bol podmiennečne prepustený uznesením OS Bratislava I sp. zn. 1PP/105/2013), ale v jeho prípade prichádza do úvahy len podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo veci OS Bratislava IV sp. zn. 0T/107/2016, ktorý nastúpi dňa 09.11.2019, pričom v tomto prípade mu lehota na splnenie formálnej podmienky na podmiennečné prepustenie uplynie až dňa 25.12.2019.

Sťažnostný súd sa s odôvodnením prvostupňového súdu a uvedením dôvodov, pre ktoré zamietol žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie nestotožňuje.

Sťažnostný súd zo spisového materiálu zistil, že odsúdený žiada o podmiennečné prepustenie z výkonu dvoch trestov odňatia slobody. Prvý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok 7 mesiacov a 17 dní Okresným súdom Bratislava IV, sp. zn. 2T/22/2010, ktorý nastúpil dňa 23.03.2018 a koniec mal dňa 09.11.2019. V poradí druhý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 97 dní Okresným súdom Bratislava IV sp. zn. 0T/107/2016, ktorý nastúpil dňa 09.11.2019 a predpokladaný koniec má mať dňa 12.02.2020.

Zároveň bolo zistené, že z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol nariadený ako prvý, t. j. Okresným súdom Bratislava IV, sp. zn. 2T/22/2010 bol už podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.08.2013, sp. zn. 1PP/105/2013, avšak uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1PP/105/2013 zo dňa 19.06.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3Tos/82/2017 zo dňa 12.09.2017 bolo rozhodnuté o tom, že sa odsúdený v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia neosvedčil a zvyšok trestu v trvaní 1 rok 7 mesiacov a 17 dní vykoná.

Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení je potrebné rozlišovať splnenie podmienok z hľadiska výkonu trestu, keď odsúdený vykonáva viac trestov odňatia slobody, ktorých vykonávanie sa považuje za jeden trest a rozlišovať splnenie podmienok podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. u každého uloženého trestu zvlášť. Samozrejme je treba brať do úvahy ustanovenie § 68 ods. 5 na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu. Ak odsúdený vykonáva popri sebe viac trestov, poradie ich výkonu určí príslušný ústav na výkon trestu a z hľadiska výkonu trestu sa považujú za jeden trest a aj lehota na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sa počíta z výkonu všetkých postupne uložených trestov, ale podmienky stanovené v ustanovení § 66 ods. 1 Tr. zák. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sa musia posudzovať u každého trestu samostatne.

Pri postupne uložených, nariadených a ešte celkom nevykonaných trestov odňatia slobody pre výpočet doby rozhodujúcej pre splnenie formálnej podmienky podľa § 66 ods. 1, § 67 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. je smerodajný súčet dĺžky týchto trestov a odsúdený musí ako podmienku pre možnosť podmiennečného prepustenia vykonať súčet pomerných častí všetkých uložených trestov podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. a § 67 Tr. zák. a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2 Tr. zák.

Z ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky, a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Vzhľadom na skutočnosť, že z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol odsúdenému nariadený ako prvý (sp. zn. 2T/22/2010) už bol raz rozhodnutím súdu podmiennečne prepustený, pričom sa v skúšobnej dobe neosvedčil, v zmysle ustanovenia § 68 ods. 5 Trestného zákona opätovné podmiennečné prepustenie z výkonu toho istého trestu nie je možné. Tento musí odsúdený vykonať celý. Podmiennečné prepustenie odsúdeného preto prichádza do úvahy iba z trestu nariadeného Okresným súdom Bratislava IV, sp. zn. 0T/107/2016, keby odsúdený spĺňal všetky podmienky na podmiennečné prepustenie, tak ako to predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Trestného zákona.

Sťažnostný súd v tejto súvislosti považuje na základe vyššie uvedeného formálnu podmienku na podmienčné prepustenie (vykonanie potrebnej časti z uloženého trestu) za splnenú, nakoľko táto sa počíta z výkonu všetkých postupne uložených trestov a určuje zo súčtu pomerných častí oboch uložených trestov.

Zároveň sťažnostný súd konštatuje, že u odsúdeného bola splnená aj prvá materiálna podmienka, t. j. preukázanie polepšenia vo výkone trestu. Z hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, v kolektívne odsúdených nevyvoláva konflikty, pokyny a príkazy príslušníkov rešpektuje, doposiaľ bol dva krát disciplinárne odmenený, pričom disciplinárne potrestaný nebol a resocializačná prognóza je podľa hodnotenia sociálneho zlyhania priaznivá.

U odsúdeného však nebola splnená druhá materiálna podmienka, nakoľko od odsúdeného nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený bol už vo výkone trestu odňatia slobody, dokonca bol v minulosti z výkonu trestu odňatia slobody aj podmienčne prepustený, a odsúdený teda mal možnosť v minulosti preukázať, že výkon trestu odňatia slobody splní svoj účel a viac sa do rozporu so zákonom nedostane, avšak sa dopustil opakovane spáchania skutkov kvalifikovaných ako trestné činy, za ktoré bol právoplatne odsúdený. Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť má súd za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmienčným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov.

Podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa nedostane do rozporu so zákonom. Podmienčné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmienčnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmienčnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že u odsúdeného neboli splnené podmienky podmienčného prepustenia v zmysle citovaných ustanovení Trestného zákona. Aj napriek skutočnosti, že odsúdený splnil formálnu podmienku (vykonanie potrebnej časti z uloženého trestu) a prvú z materiálnych podmienok (riadne správanie sa vo výkone trestu odňatia slobody), nesplnil druhú z materiálnych podmienok, a síce predpoklad vedenia riadneho života, na základe vyššie uvedených dôvodov. Nesplnením jednej z týchto podmienok nemôže súd odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, tzn. na podmienčné prepustenie je nevyhnutné splnenie všetkých zákonom stanovených podmienok súčasne.

Vo vzťahu k námietke odsúdeného, že sa neosvedčil novým nepodmienčným trestom odňatia slobody, sťažnostný súd uvádza, mu nebol uložený nový nepodmienčný trest, len mu bol nariadený zvyšok trestu, ktorý do podmienčného prepustenia nevykonal.

Zároveň odsúdený v sťažnosti poukázal na znenie ustanovenia § 66 ods. 3 Trestného zákona. Sťažnostný súd v tejto súvislosti konštatuje, že námietka odsúdeného bola dôvodná, nakoľko formálna podmienka podmienčného prepustenia sa v tomto prípade počíta z oboch trestov, tak ako to sťažnostný súd vyššie uviedol. Avšak aj napriek tomu, že odsúdený splnil formálnu podmienku nebolo možné rozhodnúť o jeho podmienčnom prepustení, nakoľko nesplnil ďalšie podmienky určené Trestným zákonom.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

S poukazom na uvedené sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.